

Kirkjuráðsformaðurin í Keypmannahavn

Gnaddið millum bisp og Berg má leggjast til viks

– Eg var skelkað av atburinum hjá nógvum í sambandi við setanina av føroyska prestinum í Keypmannahavn. Men nú er hann settur, og nú má alt persónligt gnadd og stríð leggjast til viks. Nú skal arbeiðast! sigur Ragnhild Sørensen, formaður í føroyska kirkjuráðnum í Keypmannahavn

Ragnhild Sørensen er formaður í føroyska kirkjuráðnum í Samuelsenkirkjuni í Keypmannahavn – Sankt Olavs Kirkjurád.

Hon varð vald í nevndina í januar í ár – og longu tá setti klandur og ósemja ein keðiligan dóm á arbeiðið. Kirkjuliðið gekk í tveimum, og tá nýtt ráð skuldi veljast, vóru tveir vallistar gjørdir.

Listin har hon var innstillað, vann valið. Tey fingi seks limir í ráðið, meðan hin listin bara fekk ein lim valdan.

Ráðið skipaði seg síðani við Ragnhild sum formanni, Tóru Dahl Sandberg sum næstformanni, Virgari Dalsgaard sum skrivara, og Borghild Kølsum sum kassameistara.

Nýggjur prestur

Førsta uppgávan hjá ráðnum var setanin av nýggjum presti fyrri Petur Andrew Petersen, sum legði frá sær eftir at hava røkt starvið í 25 ár.

Starvið varð lýst leys, og har komu trýggjar umsóknir inn.

Ráðið mælti danska kirkjumálaráðnum til at seta Berg Jacobsen í starvið.

– Orsøkin var, at vit vildu hava ein prest sum var búgvin, og sum hevði tær neyðugu lívsroyndirnar til at kunna røkja hetta sera krevjandi starvið, sigur Ragnhild Sørensen.

– Hinar umsøkjarnar dámdi okkum eisini, men tað vóru tær drúgvu royndirnar hjá Bergi, sum gørdur, at hann fekk okkara viðmæli.

Bisnur mætti frá

Tað er einki dulsmál, at hetta var eitt val, sum ikki hóvaði føroyska bispinum, Hans Jacob Joensen.

Hann gav kirkjuráðnum eina meting av umsøkjarnum, og hóast tagnarskylda er um hesi viðurskipti, er komið alment fram, at hann gjørdi sitt ítarsta fyrri fáa ráðið at innstillast onkran annan enn Berg.

Men hetta hevur Ragnhild ónga viðmerking til.

– Eg skilji, at onkur hevur brotið tagnarskylduna, men tað fari eg ikki at gera, sigur hon.

– Men eg kan siga at tað, bispur hevur sagt, hevur verið munnligt. Eg veit

einki um, at hann skal hava skrivað kirkjuráðnum nakað bræv um hesa innstilling, sum onkur hevur sagt.

Stríð til viks

Ragnhild sigur seg kortini vita, at viðurskiptini millum teir báðar, Berg og Hans Jacob, ikki eru av tí besta.

– Eg havi skilt, at tað millum annað stavar frá tíðini, tá Bergur var kirkjumálaráðharri, sigur hon.

– Men hetta klandur fari eg ikki at leggja meg útí ella siga nakað um. Hatta hevur einki við nakað kirkjuligt at gera. Hava teir báðir eina privata ósemju, so verður tað millum teir, sigur Ragnhild.

Og hon leggur dent á, at gnaddið millum Berg og bisp ið hvussu so er ikki skal blandast upp í tað kirkjuliga arbeiðið í Samuelsenkirkjuni.

Skammiligt

Men tað var ikki bara henda persónliga ósemja, sum setti ein óhepnan dóm á setanina av nýggjum presti Keypmannahavn.

Eftir at innstillingin var gjørd, vóru nógvir føroyingar í Danmark altrair eftir at fáa at vita, hvør settur var.

– Har vórðu gitingar settar fram, har bleiv slatrað

og har bleiv sleygað, sigur Ragnhild.

Og hon heldur tað vera skammiligt, sum nógv bóru seg at.

– Har vóru enn ták fólk sum ringdu til kirkjumálaráðið, og góvu seg út fyrri at vera onkur annar, enn tann tey vóru – alt fyrri at fáa at vita, hvør var settur.

– Og áðrenn hann var endaliga settur, komu nøvn fram í bløðunum. Tað var skelkandi.

Ragnhild heldur tað vera stóra skomm, at fólk bóru seg soleiðis at – og serliga heldur hon tað vera synd fyrri teir trýggjar umsøkjarnar.

– Teir høvdu ikki gjørt annað enn at søkja eitt leyst starv. Tað var undir alt lágmærk at teir vórðu tveittir í allan handan slaturin, heldur hon.

Nú skal arbeiðast

Men nú vil Ragnhild Sørensen fegin hava alt hetta lagt afturum, so farast kann undir tað arbeiði, sum gerast skal.

Bergur Jacobsen byrjar í nýggja starvið sínum 1. august, og verður formliga innsettur sum nýggjur prestur 20. august.

Og tað verður ein krevjandi uppgáva, hann fær. Í Keypmannahavn eru

Ragnhild Sørensen: Tað liggur eitt stórt arbeiði fyrri framman í føroysku kirkjuni í Keypmannahavn. Kirkjuráðið góðtekur ikki, at persónligt klandur millum bisp og Berg sleppur at nerva hetta arbeiði

Mynd: Áki Hermansen

einir 10.000 føroyingar, og hóast allir sjálvandi ikki eru beinleiðis knýttir at teirri føroysku kirkjuni, so verða teir roknaðir til meinigheitina, og kunnu venda sær til prest við ymskum trupulleikum.

Áðru hvørja viku er fœ-

oysk gudstænasta í kirkjuni, og harafturat skal presturin vitja føroysku fangarnar, føroysku sjúklingarnar, og føroyingarnar sum sita einsamallir á røktarheimum í Keypmannahavn.

Eisini hevur kirkjuráðið ætlanir um at skipa fyrri

sonevndari meinigheitsrøkt.

– Tað sita nógvir eldri føroyingar einsamallir í Keypmannahavn, og tað er tíværri eisini komið fyrri, at føroyingar eru deyðir í einsemi, greiðir Ragnhild frá.

– Hetta ber ikki til, og tí fara vit at skipa so fyrri, at fólk úr kirkjulíðnum átaka sær at vitja hesi fólk, sigur hon.

So har verður nógv at gera. Og skal tað bera til, er tað ein fortreyt, at persónligt agg og klandur verður lagt til viks.

Persónlig tøkk

Ragnhild Sørensen vil at enda fegin takka teimum, sum vistu kirkjuni tað álít, at teir søktu starvið sum prestur har.

S-S-

Hans J. Joensen og Bergur Jacobsen. Tað er komið fram alment, at tann fyrri ikki vildi hava tann seinna settan – men kirkjuráðið innstillaði hann kortini. Nú er Bergur settur – og nú má persónliga ósemjan teirra millum leggjast til viks, sigur Ragnhild Sørensen